

Téma: Moje maminka (4.5. – 7.5. 2020)

Dobrovolný úkol:

Děti, namalujte portrét vaší maminky. Budeme moc rády, když obrázky pošlete na náš třídní e-mail.

Básnička:

Pro maminku

Maminko má, k Tvému svátkunesu malou kytičku,
ale zato velkou lásku mám pro Tebe v srdíčku.

Za to, jak se o mě staráš, jsi ve světě nejdražší
a proto Tě, maminko má, mám ze všeho nejradši.

Maminka

Když kolem ramen vezme tě,

bolest uteče, smutek není.

Nejlepší máma na světě

má recept na trápení...

Mráčky z čela se rázem ztratí

a stačí jenom vteřinka,

když kolem ramen ruku dáti,

na světě nejlepší maminka.

Tvoříme 😊:

Tulipán pro maminku:

Budeme potřebovat:

čtvrtku

štětec

tempery

Děti necháme vybrat barvu květu tulipánu. Touto barvou si pokusí pomocí štětce namalovat celou dlaň. Dlaň poté obtisknou na horní část čtvrtky s prsty nejlépe u sebe. Vznikne květ tulipánu, kterému je třeba ještě pomocí tempery a štětce domalovat stonek a listy.

Vaše výtvary nám můžete zaslat na náš školkový email.

Vymýšlíme:

Písmeno M jako máma

Nechte děti, aby vymyslely slova začínající na písmeno M
(miminko, moře, míč, máslo, marmeláda, mléko, modrá, myš, mašle, mouka)
Slovo, které dítě vymyslí také může vytleskat podle slabik a říct jejich počet.
(ma min ka – 3x tleskne, mlé ko – 2x tleskne)

TO SE PODAŘÍ

Text a hudba:
Evžen Zomer

Ma-mín-ko, má-mo, já tě mám rád, chtěl bych ti ně-co k tvé-mu svát-ku dát.

ky-tič-ku, rů-žič-ku, že tě no-sím v sr-díč-ku - a tuh-le ma-lou pís-nič-ku.

Ma-mín-ko, má-mo, to se po-da-ří, náš tá-ta se mnou dnes-ka u-va-ří

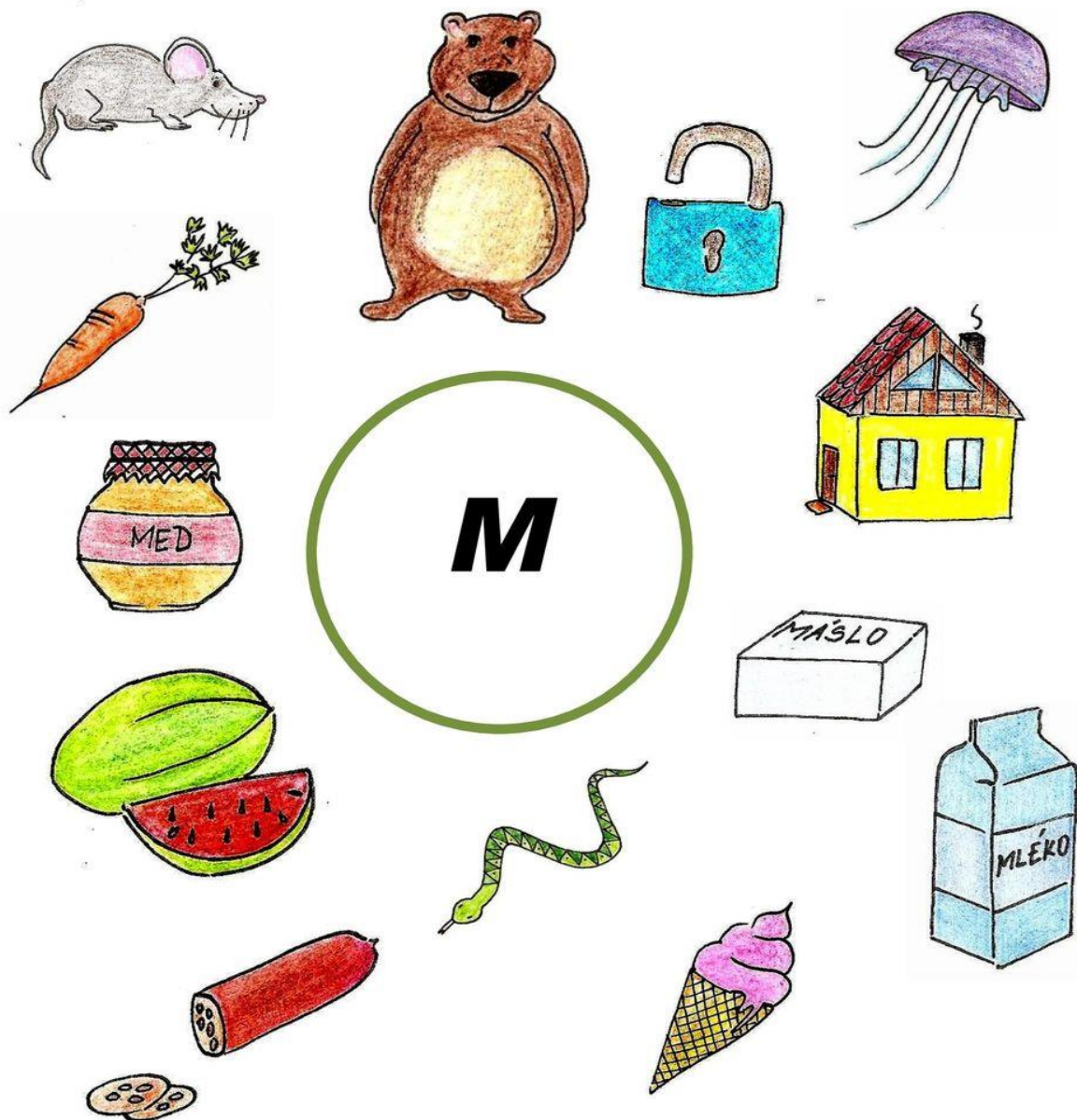
mis-tič-ku pu-dín-ku a na-vrch ro-zin-ku a k to-mu vel-kou pu-sin-ku.

Pracovní list – korekce hlásky M

Pojmenuj všechny předměty na obrázcích a ty, které začínají písmenkem M, spoj zelenou pastelkou s písmenkem uprostřed kroužku. Spočítej, kolik věcí na obrázku je k jídlu, každé slovo vytleskej a řekni, kolikrát jsi tleskl. Urči, které zvíře na obrázku začíná na písmenko M?

(slovní zásoba: myš, medvěd, medúza, zmije, zámek, dům, mrkev, med, máslo, mléko, meloun, salám, zmrzlina)

Procvičujeme: slovní zásobu, grafomotoriku, matematické dovednosti, sluchové vnímání, artikulaci hlásky M
Cílová věková skupina: 5 – 7 let

autor © Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Posloucháme:

Pohádka o povinnosti

Chlapec jménem Tomáš bydlel se svými rodiči v malém domku. Měl mnoho kamarádů a rád si s nimi hrál. Byl vždy veselý, a tak ho měl každý rád. Ale bylo přece jen něco, co mu nešlo. Nerad pomáhal mamince.

Jednoho dne jej maminka prosila: „Tomáši, pojď mi, prosím, pomoci, mám mnoho práce, uklidíš nádobí?“

Tomáš odpověděl: „Maminko, já teď opravdu nemůžu, musím si dostavět lego.“

Jindy zase nutně musel malovat obrázek či jít hned ven za kamarády. Pokaždé nemohl kvůli něčemu jinému. A tak to šlo každý den. Maminka si postěžovala tatínkovi, že jí Tomáš vůbec nechce pomáhat.

Tatínek přišel za Tomášem a důrazně mu domlouval: „Tomáši, nelíbí se mi, že mamince nepomáháš. Vůbec nepracuješ. Podívej se třeba na mě. Chodím do práce, pracuji celý den a mám mnoho povinností a musím je plnit. Ty se nestydíš, že nic užitečného neděláš? Od nynějška mamince pěkně pomáhej, a budeš mít i nějaké povinnosti. Každé ráno, až se umyješ, usteleš si svou postel, a pak prostřeš na stůl k snídani. Po snídani opět všechno ze stolu uklidíš. U večere to bude platit také. Dále si budeš vždy uklízet sám svůj pokoj a maminka ti to nebude muset připomínat.“

Tomáš si tatínka velmi vážil a vždy si přál být jako on. Vzal si jeho slova skutečně k srdci a od této chvíle mamince opravdu pomáhal, a nikdy nezapomněl plnit své povinnosti. Nedělal to ale rád. Vždy vše udělal rychle, jen aby to měl za sebou a aby si mohl jít hrát.

Ve vedleším domě bydlela se svými rodiči Anička.

Hned, jakmile vstala, běžela za maminkou a s úsměvem se ptala: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

Když mamince pomohla, vesele říkala: „Maminko, já mám vždy takovou radost, když Vám můžu pomáhat. Je to vždy, jako by se mi v dušičce rozlilo takové krásné teplo, nebo jako by se rozsvítilo sluníčko.“

„To je tím, Aničko, že mi pomáháš ráda,“ odpověděla jí na to maminka.

Tomášovi se zdál jednou zvláštní sen. Procházeli se s Aničkou takovou zvláštní zahradou. V této zahradě bylo mnoho záhonků. Všechny záhonky byly stejně velké, avšak každý byl jiný. Některý byl zcela zarostlý plevelem a trávou, některý i bodláky. Jiné záhonky trochu kvetly, ale byly také zanedbané a zarostlé. Byly tam však i krásně rozkvetlé pěstěné záhonky, na kterých bylo vidět, že se o ně někdo pilně stará.

K dětem přišel nějaký pán a představil se jim jako zahradník, který se o tuto zahradu stará, a řekl jim: „Každý z lidí má zde svůj záhon. Jsou to záhony lidského konání.“

Prováděl je zahradou, až došli k jednomu záhonku, na kterém kvetly nádherné květiny různých barev, velikostí i vůní.

„Toto je tvůj záhonek, Aničko,“ řekl slavnostně zahradník. „Kvete tak nádherně proto, že s radostí a láskou pomáháš mamince a všem lidem kolem sebe. Jen tento malý plevílek vyrostl z toho, že jsi jednou mamince odmlouvala.“

Tomáš byl zvědavý, jak asi vypadá jeho záhonek. Vždyť pilně plní všechny své povinnosti a nikdy na to nezapomíná. Zastavili se u záhonku, na kterém rostlo mnoho květin, avšak kvetly jen velmi málo.

„To je tvůj záhon, Tomáši,“ oznámil zahradník.

Tomáš se diví: „Jak to, že květiny tak málo kvetou? Vždyť často pomáhám mamince i tatínkovi a plním si všechny své povinnosti! Jak to děláš, Aničko, že na tvém záhonu je tolik rozkvetlých květin?“

„Ani nevím, pomáhám mamince.“

„Vždyť já také,“ řekl na to Tomáš.

„Já mám velkou radost, když jí mohu pomáhat, dělám to vždy ráda, a pak je mi moc hezky u srdíčka,“ doplnila Anička.

„Aha, tak to bude tím! Já mamince nepomáhám rád. Pomáhám jen proto, že mi to řekl tatínek. Nechci ho zarmoutit, tak všechno, co mi uložil, udělám, ale celou dobu se přitom těším, až si budu moci zase dělat, co budu sám chtít.“

Moudrý zahradník s úsměvem naslouchal jejich rozhovoru. „Ano, je to tak. Své povinnosti má člověk plnit s radostí a rád, jinak taková práce nemá velkou cenu. Kdo pracuje a plní své povinnosti s láskou, ten vše svým konáním povznáší a zušlechťuje. Na jeho záhonku pak mohu pečovat o nádherné, voňavé květy.“

Tomáš si to vzal k srdci. Ráno, když se vzbudil, nevěřila maminka svým uším, když se zvesela ptal: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

Odpovídáme:

- o čem byla pohádka?
- pomáháš rád/a svojí mamince a tatínkovi?
- s čím pomáháš nejraději?